

Eugeniusz Tomczak

Nędza, pow. Racibórz

Informator Archeologiczny : badania 6, 154

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

rogu. Brak zupełnie przedmiotów metalowych oraz kości zwierzęcych. Na całej powierzchni osady oraz w zbadanych obiektach występuje identyczna ceramika, na podstawie której można datować tę osadę na późny podokres rzymski i być może - wczesną fazę wędrówek ludów. Z uwagi na występowanie tu żuźla żelaznego i odkrycie rudy darniowej można przypuszczać, że osada miała charakter produkcyjny, związany z hutnictwem żelaza.

NĘDZA, pow. Racibórz

Konserwator Zabytków
Archeologicznych w Opolu

Badania prowadził mgr Eugeniusz Tomczak.
Finansował WKZ w Opolu. Pierwszy sezon
badań. Osada datowana na okres wpływów
rzymskich.

Stanowisko odkryte zostało przez mgr Michała Parczewskiego wiosną 1972 roku, podczas badań powierzchniowych z ramienia WKZ w Opolu. Położone jest na wysokiej, lewobrzeżnej terasie rzeki Suminy, około 200 m na zachód od drogi, prowadzącej ze środka wsi w kierunku rozszarni. Cały teren zalegania stanowiska zajmują parcele budowlane.

Ratownicze badania przeprowadzono na części parceli ob. J. Paszka, o powierzchni 103 m², przeznaczonej pod zabudowę w roku bieżącym. Na płaszczyźnie tej przebadano ślady 1 budynku mieszkalnego i 3 jam gospodarczych. Obiekt mieszkalny, zbudowany w konstrukcji słupowej, o wymiarach 3,5 x 2,5 posiadał dwie dobudówki o wymiarach 2,5 x 2,5 każda, przy ścianach południowej i wschodniej. W środku budynku znajdowało się palenisko o średnicy 1,5 m ułożone z kamieni polnych. Drugie palenisko, o średnicy 1,2 m odkryto przy południowo zachodnim narożu południowej dobudówki.

Maksymalna głębokość wypełniaka budynku wynosiła : 60 cm - w części głównej i 40 oraz 50 cm - w dobudówkach. Wypełniako stanowiła ciemno szara próchnica z dużą domieszką spalenizny. Zawierało ono liczne ułamki naczyń glinianych, polepę i kości zwierzęce. W części południowej wypełniaka obiektu znaleziono 2 przęśliki.

Uzyskany materiał zabytkowy pozwala datować osadę na młodszą fazę okresu wpływów rzymskich.

NIEDANOWO, pow. Nidzica

Stanowisko 2

patrz okres lateński